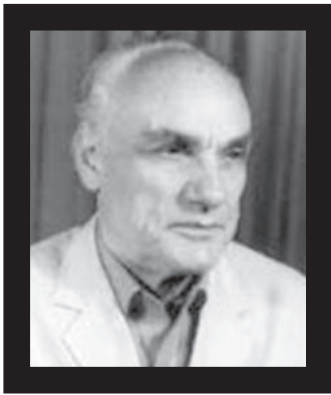

НЕКРОЛОГ

ПАМ'ЯТІ ОТАРА БАКАНІДЗЕ

16 березня 2020 р. обірвалося життя відомого вченого українця Отара Акакійовича Баканідзе.

Доктор філологічних наук, президент Академії літературознавства Грузії, засновник і директор Інституту україністики у Тбіліському державному університеті ім. Іване Джавахішвілі, кавалер Ордена Честі, трьох орденів України, почесний доктор Київського національного університету імені Тараса Шевченка, педагог, який підготував тридцять кандидатів і п'ятнадцять докторів наук, О. Баканідзе був добре відомий в Україні не лише фахівцям-філологам. Про його подвижницьку справу — україністику в Грузії, якій він присвятив майже шість десятиріч, говорили не лише в Україні, а й у Грузії. Уяви-

ти собі на мить зорганізоване в будь-якому столичному освітньому закладі щось подібне з лекційними курсами, науково-дослідною, позалекційною роботою, яка поєднувалася з діяльністю ним же очолюваного клубу «Україна», підготовкою й виданням книжок-білінгв (їх тридцять три) класичної й сучасної української літератури непросто навіть зараз. А ще — чотири десятки книжок, серед яких солідні наукові монографії про Г. Сковороду, Т. Шевченка, І. Франка, Лесю Українку, М. Бажана... Знаковими стали його праці «З історії грузинсько-українських літературних і театральних зв'язків» та тритомне видання «Нарисів з історії української літератури» — від найдавніших часів до сьогодення.

В О. Баканідзе було ще багато планів, зокрема видання грузинсько-українського словника (уже майже готового) та збірника наукових праць, присвяченого сорокап'ятиріччю Інституту україністики. Це мав бути підсумок дуже непростого, але справді золотого періоду в розвитку науково-освітніх, культурних взаємин між Україною та Грузією і своєрідний проект на майбутнє, який здійснювати доведеться вже його учням.

Сумуємо, розділяємо біль великої втрати. Щиро співчуваємо родині Отара Акакійовича, його колегам.

*Людмила ГРИЦИК
м. Київ*